

Harald Børstings 1. maj-tale

Taler

Harald Børsting
Formand for LO

Dato

1. maj 2010

Omstændigheder

Arbejdernes internationale kampdag

1. maj er en festdag. En dag, hvor vi fejrer fællesskabet og sammenholdet. Og sørg nu for at nyde dagen! For på mandag er det desværre hverdag igen. Og lige for tiden er hverdagen lidt af en kamp.

Vi skal trækkes med en statsminister, der ikke går foran. Der ikke tager ansvar for krisen. Og som vælger skattelettelser til vennerne og ingenting til resten af danskerne.

Da økonomien bragede derudad, satte han ekstra fut i tingene, så det hele til sidst kogte over. Og nu hvor det hele er gået i stå, så trækker han i bremsen og gør det hele endnu værre.

Kære venner, der er noget galt i Danmark. Der er i hvert fald noget galt i statsministeriet!

Jeg ved, hvad det er – det er den forkerte mand, der sidder der. Man skulle tro, at statsministeren havde styr på den mest basale viden om økonomi. Men det ser desværre ikke sådan ud.

Er tusindvis af fyringer måske løsningen for de mange unge, der står uden job? Er skattelettelse til de mest velbjergede svaret på de økonomiske problemer i udkantsdanmark?

Og er afskaffelse af efterlønnen svaret på den voldsomme langtidsarbejdsløshed? Regeringen har valgt en helt forkert vej, og nu ser vi konsekvenserne: massefyringer og besparelser.

De har investeret stort i overdanmark – i de mest velbjerger. Men den investering har været et fejlskud. Og det overrasker mig ikke. Den almindelige dansker er for længst holdt op med at tro på, at bare de stærkeste og rigeste får det endnu bedre – så vil de trække alle andre med sig ud af problemerne.

Nej – der er brug for investeringer i vækst og beskæftigelse, som kommer den brede befolkning til gode.

Ikke mindst er der brug for massive investeringer i uddannelse og konkrete arbejdspladser.

Vi vil ikke finde os i, at der ikke er praktikpladser til de unge, når de ønsker at tage en uddannelse.

Vi vil ikke finde os i, at ledige piskes rundt i et jobsøgnings- og aktiveringscirkus.

Det må være endegyldigt slut med, at vi mistænkeliggør de arbejdsløse, unge uden praktikplads, folk på starthjælp, flexjobberen eller førtidspensionisten. Det er uværdigt.

Der er brug for, at de får en chance – en hjælpende hånd. Kort sagt; at vi viser respekt og omsorg.

Der er brug for nye løsninger.

Regeringens økonomiske tømmermænd er voldsomme, og medicinen koster den almindelige dansker dyrt.

Jeg vil gerne sige det meget klart til statsministeren: Vi kan ikke spare os ud af krisen!

Vi kan hverken spare eller fyre os ud af krisen.

I stedet skal vi arbejde os ud af krisen.

Og det vil vi gerne i LO. Vi er klar.

Vi ved om nogen, at det er svære tider. Rigtig mange af vores folk har mistet arbejdet. Og mange mærker krisen kradse hjemme i husholdningsbudgettet. Danske lønmodtagere har forstået alvoren.

De har lige stemt ja til en overenskomst, hvor lønstigningerne ikke er prangende. Men hvor der til gengæld er tryghed mod uretfærdig konkurrence og social dumping. Det gælder de underbetalte polakker uden arbejdstidsregler, der underbyder de danske håndværkere, chauffører og andre almindelige lønmodtagere, som følger spillereglerne. Men vi bliver også udfordret af social dumping i andre EU-lande. Det gælder de kolonnearbejdere, der arbejder i Nordtyskland med at slagte Danish Crowns grise. Med det resultat at de danske slagteriarbejdere står uden arbejde.

Det er vigtigt, at vi bekæmper social dumping. Det er en kamp, vi skal vinde, hvis vi vil holde fast i den danske model og det danske arbejdsmarked, som vi kender det. Vi vil ikke lade os underbyde og udkonkurrere på et uretfærdigt grundlag.

Vi må kræve, at EU er ligeså emsige med, at reglerne overholdes, når det rammer vores kollegaer, som de er, hvis reglerne gælder det indre marked.

Derfor tager vi kampen op. Vi vil ikke finde os i det! Når lønmodtagerne tager krisen seriøst og handler ansvarligt, så er det mindste, man kan forvente da, at regeringen gør det samme.

Og der må jeg bare sige: Skattelettelser til de rige og besparelser til alle andre er ikke den rigtige vej. Det er uansvarligt. Og det er skævt.

Skattelettelser til de bedst stillede giver ikke ordentlig pleje for vores ældre. Ikke ordentlig mad, der er til at betale. Eller engagerede pædagoger til vores børn. Tværtimod: Skattelettelserne betyder, at vi må fyre på stribe. Statsministeren har lovet massefyringer af medarbejdere på plejehjem, børnehaver og vuggestuer.

8000 har han sagt. Men der er snarere tale om 13.500 fyringer. Den er jo helt gal! Oveni massefyringerne rasler Venstres folketingsgruppe med sablen: De vil betale for skattelettelserne ved at afskaffe efterlønnen.

Afskaffelse af efterlønnen har nu været økonomers og politiske analfabeters svar på alle vores problemer i de sidste 3 år. Man falder jo i grus over deres fantasi og sans for politisk udvikling!

Men her siger vi stop. Her sætter vi foden ned. Det vil vi under ingen omstændigheder være med til!

Vi kommer ikke op af det økonomiske hul ved at spare og fyre. Og slet ikke ved at afskaffe efterlønnen.

Den eneste vej frem er hårdt arbejde. Men også her kniber det for regeringen. De er mere til ferie, end de er til at arbejde, men de må rejse sig fra hængeskøjlen. For vækst og arbejde er vejen ud af krisen.

Det kræver politisk vilje, hvis vi skal knække kurverne og bevæge os fremad. Men regeringen vil ikke. De har ikke forstået det.

Det værste, vi kan gøre i en krisetid, er at træde på bremsen. Så går det hele da først i stå.

Men det har Lars Løkke ikke forstået. I stedet for konstruktive forslag, der kan skabe vækst og nye jobs, sparer han og fyrer medarbejdere i tusindvis. Han er galt på den.

Og derfor er der kun én løsning: Send regeringen på varig ferie. Jeg kender nogen, der godt vil overtage styringen. Jeg siger ikke, hvem det er.

Men det er nogen:

- Der arbejder for ordentlig velfærd – frem for skattelettelse til de rigeste.
- Der prioriterer tryghed for de ansatte – frem for fyringer i det offentlige.
- Der vil arbejde sig ud af krisen i stedet for at blive liggende i hængekøjen. Regeringen har fået chancer nok.

Og det er ærlig talt ikke gået særlig godt. Derfor er der kun én vej: Vi skal ha' udskiftet den her regering. Hellere i dag end i morgen.

Rigtig god 1. maj.

Kilde

Udlånt af Arbejdermuseet & Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen

Relateret

1. maj 2010

1. maj 2010

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/harald-boerstings-1-maj-tale-2010>